

καμάρα

καμάρα, η, ουσ. [<αρχ. καμάρα], η αψίδα: «η Καμάρα της Θεσσαλονίκης»·

- *δεν περνάει ούτε (κάτω) από καμάρα ή δεν μπορεί να περάσει ούτε (κάτω) από καμάρα*, είναι πολύ μεγάλος κερατάς (και ενν. δεν μπορεί να περάσει κάτω από καμάρα, γιατί τον εμποδίζουν τα κέρατα που έχουν φυτρώσει στο μέτωπό του, έμβλημα των απατημένων)· βλ. και φρ. *δεν μπορεί να περάσει κάτω από πόρτα*, λ. πόρτα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας